

Utorok 29. decembra 2015

Text: G 4, 4 – 7

⁴Ale keď prišla plnosť času, poslal Boh Syna svojho, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, ⁵aby vykúpil tých, čo sú pod zákonom, aby sme prijali synovstvo. ⁶A keďže ste synovia, poslal nám Boh do srdca Ducha svojho Syna, volajúceho: Abba! Otče!
⁷Takže už nie si sluha, ale syn. A ak syn, tak skrze Boha aj dedič.

Piesne: ES č. 595, 55

Zamyslenie nad Božím slovom:

Byť dieťaťom Božím, synom či dcérou Otca nebeského, to je veľká výsada, no zároveň i veľká zodpovednosť. Krstom svätým sme boli zrodení Pánu Bohu, stali sme sa Božími dieťkami a vierou nimi sme. „*Lebo vierou ste všetci synovia Boží v Kristovi Ježišovi.*“ (G 3, 26) No toto právo stať sa dieťkami Božími neprišlo len tak či náhodou. Bol to cielový Boží plán s nami. Keď prišla plnosť času, teda z Božieho pohľadu čas príhodný na príchod Mesiáša, poslal Pán Boh svojho Syna, narodeného zo ženy, z Márie panny. Poslal Ho do národa izraelského, teda národa, ktorý sa Pána Boha pridržal. Izrael akceptoval Boží zákon, zákon, ktorý bol jeho vychovávateľom. Človek tak spoznal svoju hriešnosť, svoju nehodnosť pred Bohom, ale potreboval východisko z tohto neblahého stavu. Tu Pán Boh posielal svojho Syna, ktorý sa ujíma vykúpenia hriešnika s platnosťou pre všetky národy. „*Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej, ale ospravedľňovaní sú zadarmo z Jeho milosti skrze vykúpenie v Kristovi Ježišovi, ktorého Boh dal ako prostriedok zmierenia skrze vieru, v Jeho krvi...*“ (R 3, 23 – 25a) Vierou vo vykupiteľské dielo Pána Ježiša Krista je človeku darovaná výsada synovstva Božieho. Byť dieťaťom Božím nie je len výsada, ale aj zodpovednosť. „*A keďže ste synovia, poslal nám do srdca Ducha svojho Syna...*“ A tu nachádzame aj opodstatnenie spomínanej zodpovednosti. Prítomnosť Ducha Božieho v nás vedie nás k zodpovednosti nechať sa Ním viesť. Pretože v zmysle R 8, 14 platí, že synmi Božími sú tí, ktorí sú vedení Duchom Božím. Všetci sme boli či ešte sme deťmi a vieme o svojich výsadách, ale aj o povinnostiach k svojim zemským rodičom, o to viac k Otcovi nebeskému. Ved' vtedy, keď sme ešte nepoznali Boha, slúžili sme hriechu, ale teraz, keď sme poznali Boha (lepšie povedané, keď On poznal nás), neprichodí nám už ďalej žiť podľa starého hriešneho spôsobu. Náš dnešný text sa končí nádherným osobným uistením: „*Takže už nie si sluha, ale syn. A ak syn, tak skrze Boha aj dedič.*“ Nielen potom, tam vo večnosti, ale už aj teraz si dedič, totiž dedič hodnôt daných nám od Pána Boha. A to všetko vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi. Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, náš drahý Pane Ježiši Kriste, za Tvoj príchod na túto zem. Vzdal si sa hodnosti, ktorú si mal, ponížil si sa a prijal si ľudskú podobu, a to všetko preto, aby si nás vykúpil od smrti večnej a z moci diabolskej. Zdarma z Tvojej milosti sme tak ospravedlnení a prijatí za synov a dcéry Otca nebeského. Uvedomujeme si, že Ty si zaplatil tú najvyššiu cenu za naše vykúpenie. Prosíme Ťa, nech nás Svätý Duch utvrdzuje v tomto poznaní a v pokore nás vedie cestou nasledovania Teba. Amen.

Mgr. Vladimír Kmošena, zborový farár v CZ ECAV Pezinok a konsenior Bratislavského seniorátu (BAS)